

El buen patrón

Direcció i guió: Fernando León de Aranoa **País:** Espanya **Durada:** 120 min **Any:** 2021 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Javier Bardem, Manolo Solo, Almudena Amor, Óscar de la Fuente, Sonia Almarcha, Fernando Albizu, Tarik Rmili, Rafa Castejón, Celso Bugallo, Yaël Belicha, Martín Páez, Daniel Chamorro, María de Nati, Mara Guil **Música:** Zeltia Montes **Fotografia:** Pau Esteve Birba **Distribuïdora:** Triptictures **Estrena a Espanya:** 15/10/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Esperant la visita d'un comitè que podria atorgar a la seva companyia un premi a l'excel·lència, el propietari d'una empresa de fabricació de bàscules industrials intenta resoldre qualsevol problema dels seus treballadors en el temps suficient. Els seus problemes venen quan un antic treballador comença a manifestar-se a les portes de la fàbrica. (Sensacine)

CRÍTICA

21.09.2021 - Javier Bardem i Fernando León de Aranoa ens fan riure de manera brillant amb una comèdia negra edificada amb solidesa i ritme frenètic sobre les misèries del món laboral

Encara ressonen les riallades que aquell despropòsit titulat *Loving Pablo* va provocar fa tres anys: es tractava de la segona col·laboració entre el director Fernando León de Aranoa i l'actor Javier Bardem després de l'èxit de *Los lunes al sol* (2002), pel·lícula que mostrava la vida quotidiana d'un grup d'aturats. Com bé s'ha dit, **El buen patrón** ve a ser l'altra cara de la moneda d'aquell film amb el qual aquest duo artístic es va coronar de llorers. Ara, el llargmetratge el títol del qual encapçala aquesta crítica competeix per la Concha d'Or del 69è Festival de Sant Sebastià, amb bones opcions -si el jurat, saltant-se un arrelat mal costum, no discrimina el gènere al qual pertany- d'aconseguir premis a la millor interpretació (el guanyador de l'Oscar per *No es país para viejos* torna a encarnar un personatge fascinant i repugnant alhora) i al seu guió.

Perquè León de Aranoa és, sobretot, un gran contista, com ha demostrat en treballs previs, alguns massacrats per la crítica per certa tendència seva a la solemnitat i fins i tot a la cursileria, però ¿com oblidar la sinopsi genial de la seva òpera prima, *Familia*: sobre aquell desgraciat que contractava actors perquè interpretessin la seva ventrada ideal? De nou aquí sorgeix el concepte de llar, tot i que traspassat a l'ambient laboral, genuïnament capitalista, on el patró del títol exerceix de pare totpoderós que no dubta a crear qualsevol línia vermella... per aconseguir el benefici de la seva empresa.

Per això el guionista director, acudint a la pàgina primera de qualsevol manual del bon argumentador (clàssic), enterra el seu protagonista sota una muntanya de conflictes: com diem a Espanya, a Blanco (Bardem), propietari d'una fàbrica de balances, li creixen fins i tot els nans, tot això en vigílies de l'arribada a la seva factoria d'una comissió encarregada d'atorgar un premi a l'excel·lència, que ell ambiciona penjar en aquella paret del seu xalet amb piscina on ja llueixen molts altres trofeus.

A més de comptar amb un repartiment perfectament engraiat (on destaquen des de l'ubic **Manolo Solo** fins a la sempre magnífica **Sonia Almarcha**, actualment en cartellera amb *Las consecuencias*, passant per **Almudena Amor**, la revelació d'aquest certamen donostiarra, ja que és la protagonista de *La abuela*, de Paco Plaza, també en secció oficial), **El buen patrón** funciona com una maquinària perfecta de comèdia, negra i càustica, salvatge i crítica amb el món en el qual som explotats. Aquí hi ha la seva màgia, to i poder, en criticar els mecanismes poc ètics del neoliberalisme -amb les seves servituds i jerarquies- provocant-nos un torrent de riallades gràcies a uns diàlegs sublimes, amb acudits que serien l'enveja de Groucho Marx (els de les subvencions al cinema i el del biberó són de treure's el barret). I encara que León de Aranoa arriba a empatxar una mica amb tant doble sentit i metàfora, ¿com s'agraeix una comèdia satírica, de ritme endimoniat, en aquest moment de les nostres vides tan donat al catastrofisme, la intensitat i la tristesa!

Alfonso Rivera – cineuropa.org